

บันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
เรื่อง ประเภทกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

บริษัท บีเคเคชั่น เอเชีย จำกัด ได้มีหนังสือถึงศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เลขรับเอกสารเลขที่ ๕๐๗๑๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เพื่อขอหารือเกี่ยวกับประเภทกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บริษัท บีเคเคชั่น เอเชีย จำกัด (“บริษัท”) ทะเบียนเลขที่ ๐๑๐๕๕๕๙๐๐๒๘๔๓ ตั้งอยู่ที่ ๒/๙ อาคารชอป เฮาส์ ถนนสุขุมวิท ซอยสุขุมวิท ๓๔ แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ได้หารือมายังศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เกี่ยวกับการทำธุรกิจให้บริการการอบผิวให้เป็นสีแทนและขายผลิตภัณฑ์ทาผิว เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

บริษัท บีเคเคชั่น เอเชีย จำกัด ทำธุรกิจให้บริการเกี่ยวกับการอบผิวให้เป็นสีแทนและขายผลิตภัณฑ์ทาผิว โดยบริษัท ฯ มีบริการ ดังต่อไปนี้

๑) ให้บริการอบผิวแทน โดยให้ลูกค้าเข้าไปนอนในเครื่องอบผิวแทนที่มีลักษณะคล้ายแคปซูล (Capsule) ซึ่งภายในเครื่องจะมีการปล่อยแสงยูวี (UV-Ultraviolet) ฉายไปที่ผิวของลูกค้าที่เข้าไปนอน จนทำให้สีผิวกลายเป็นสีแทน เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๒ - ๒๐ นาที

๒) ให้บริการทาครีมผิวแทนชั่วคราว โดยทาครีมลงบนผิวให้ลูกค้าอย่างเสมอกันทั้งตัว และทิ้งไว้ให้แห้ง

๓) ให้บริการพ่นสเปรย์สีแทน โดยการนำเครื่องพ่นสีมาฉีดสเปรย์สีแทนลงบนผิวลูกค้า เพื่อเปลี่ยนสีผิวให้กลายเป็นสีแทน

๔) จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทาผิว

โดยเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ บริษัทบีเคเคชั่น เอเชีย จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อสำนักงานเขตคลองเตย ฝ่ายสิ่งแวดล้อม เลขรับเอกสารเลขที่ ๕๖๙๖ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้แจ้งว่ามีประเด็นสงสัยเกี่ยวกับประเภทกิจการของบริษัท ฯ ว่าการประกอบกิจการของบริษัท ฯ เพื่อให้บริการตามที่อธิบายข้างต้น เข้าข่ายกิจการประเภท “การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม” ตามข้อ ๙(๑๑) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๑๑๖๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข มีถึงนางสาวอัญชลี อะชะรัมย์ (กรรมการบริษัทบีเคเคชั่น เอเชีย จำกัด)

ดังนั้น บริษัท ฯ จึงทำหนังสือมาเพื่อขอหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขเพื่อนำไป
แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตคลองเตย ฝ่ายสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาอนุมัติคำร้องขอรับใบอนุญาตและ
ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อไป

๒. ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมาย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้วเห็นว่า
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒^๒ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่น
ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวง
สาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๓๑^๓ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพ
หรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๓^๔
กำหนดให้ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด
ไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุม โดยกระทำในลักษณะที่เป็นการค้า
ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการ ดังนั้น หากผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพตามประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในพื้นที่ โดยไม่ได้
รับใบอนุญาตถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๓๓ และสำหรับในกรณีของสถานประกอบกิจการ
ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากปรากฏว่าการประกอบกิจการดังกล่าว
ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง และข้อกำหนดของท้องถิ่น
ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้
เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการนั้น
แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ ซึ่งหากผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องจะมีความผิด
และมีโทษตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการ
ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘

---

^๒ **มาตรา ๓๒** เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑
ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการ
ที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติ
เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

^๓ **มาตรา ๓๑** ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

^๔ **มาตรา ๓๓** เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑)
ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม
ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับ
ใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของ
ท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

๓. ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือ

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า กิจการให้บริการเกี่ยวกับการอบผิวให้เป็นสีแทนและขายผลิตภัณฑ์ทาผิว เข้าข่ายกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเภท ๙(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม โดยมีหลักในการพิจารณา ดังนี้ ๑) พิจารณาจากคำหรือข้อความตามตัวบทกฎหมาย “เสริมสวย หมายถึง ตกแต่งให้ดูสวยงามขึ้น” การประกอบกิจการเสริมสวย หมายถึง สถานที่ที่ให้บริการเสริมสวยของสุภาพสตรีหรือการตกแต่งผมของสุภาพบุรุษ ซึ่งอาจมีการแต่งเล็บ แต่งหน้า นวดหน้า หรืออบหน้า อบผิว หรืออื่น ๆ เว้นแต่กิจการนั้น ๆ เข้าข่ายกิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เช่น การศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น ดังนั้น การให้บริการอบผิวซึ่งเปลี่ยนสีผิวให้เป็นสีแทน เพื่อให้เกิดความสวยงามจึงสามารถตีความครอบคลุมถึงได้ ๒) พิจารณาจากลักษณะของการประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้าหรือผู้ที่มารับบริการ ชุมชน และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ สถานที่ประกอบกิจการ เช่น การดูแลรักษาความสะอาดของเครื่องมือ เครื่องใช้ และการใช้ผลิตภัณฑ์ และสารเคมีต่าง ๆ ที่ไม่ถูกสุขลักษณะอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการได้ การขาดความรู้เรื่องการดูแลสุขลักษณะของสถานประกอบกิจการ และสุขอนามัยของช่างหรือพนักงาน อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง และทางเดินอาหาร เป็นต้น อีกทั้งยังก่อให้เกิดปัญหาขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงต้องมีการควบคุมดูแลการประกอบกิจการการให้บริการอบผิวแทน ทั้งด้านโครงสร้างอาคาร และด้านสุขลักษณะในการประกอบกิจการเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ผู้รับบริการ และสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบสถานประกอบกิจการ

สมชาย ตู๋แก้ว

(นายสมชาย ตู๋แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๒ สิงหาคม ๒๕๖๐